

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

52. Levcianvs ab vxore molestis precibus extorquet, vt in testamento ipsum præ fratibus consanguineis scribat hæredem, aliàs hoc non factura; valte nihilominus testamentum in vtroque foro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

quippe, ne putans se querere lucem, querat tenebras, reperiaturque loco illuminati ducis tenebrionem, qui eum in foveam deieciat.

Resp. Leovigildum non peccare, modò rectâ intentione procedat. Ita Thom. Sanchez L. 1. in Decalog. c. 9. n. 24. Baldell. Tom. I. D. 22. n. 2. Bresserus de Conscient. L. 3. c. 6. n. 78. & alij. Ratio est. Quia in hac investigatione vtitur iure suo à natura sibi concessò, cùm solùm investiget scientiam de obligatio-
ne, quam imponunt alij. Idcirco dixi modò rectâ intentione procedat? si enim plures Do-
ctores inquirat, paratus stare sententiâ illius,
qui ad placitum responderit, quâcunque tan-
dem ratione nitatur, illicite operabitur, ut re-
ctè concedit Bardi Discept. 4. de Conscien: pro-
babili c. 19. n. 3.

Atque in hunc sensum intelligimus Authores in contrarium allatos, quod scilicet suppo-
nunt prauam indagandi intentionem, quod
vnicum etiam ipsorum ratio convincit.

LII. Leucianus maritus uxorem suam in mor-
tis articulo constitutam importunis & molestis
precibus diu fatigauit, & tandem ab ipsa extor-
xit, ut facto testamento ipsum institueret here-
dem, præteritis fratribus consanguineis. Nunc
post vxoris mortem angitur scrupulo, & scire à
Confessario petit, num bona conscientia accipere
hereditatem possit. Quaritur. Quid dicat Con-
fessarius?

Vide-

Videtur non posse. Ita Sanchez l. 4. de M^arimon. D. 10. Lessius l. 2. c. 17. D. 7. n. 46. Palaio tr. 2. D. 1. p. 12. post Sylvestrum, Nauarum & alios. Ratio est. Tum quia jura ciuilia requirunt, ut testamentum & quilibet ultima voluntas magnâ libertate fiat. Tum quia talis importunitas ac molestia ægræ illata iniuriam aliquam continet. Hinc Molina etiam Tr. 2. D. 135. putat in foro externo tale testamentum cassatumiri, si fratres consanguinei probare possint, vxorem precum importunitate ac molestiam à marito adactam fuisse.

Resp. Testamentum illud non solum in conscientiæ foro valere, sed etiam jure ciuili rescissione non subiacere, adeòq; Leucianum hæreditatem accipere ac retinere posse. Ita Medina Complut. C. de Restit. q. 3. causa 2. V. Se fiat remissio. Basilius Pontius de Matr. l. 4. c. 10. n. 5. & alij nonnulli. Ratio est, quia metus leuis ex precum importunitate & reuerentia mariti est in potestate vxoris, eumque abijcere potest; quippe vniuersim is, qui ex metu tali operatur, non agit prudenter, atque ideo in circulo in eius est potestate, imprudentiam repellere, habetque sufficiens in se principium repellendi illum & sine metu agendi. Ergo in proposito vxor omnino voluntariè operatur, nullamque patitur iniuriam, dum importunitatem precum & metum reuerentiae non vult rejicare, cum facile possit; esto inde inducta

Leu-

Leucianum maritum suū instituat hæredem,
aliás non instituta.

Confirmatur ex l. nec timorem. ff. 7. de eo, quod
metus causa. & ex c. 1. 3. & 4. de his quæ vi. ubi
metus leuis pro nihilo reputatur, negaturque
actio patienti metum sic donata recuperandi;
sed nec necessarium est, ut eiusmodi metum
passis succurratur ex officio Iudicis, cum nul-
la, aut ferè nulla iniuria sit illata, quæ attendi
debeat. Atque sic etiam patet ad argumenta in
contrarium allata.

LIII. Leuinius homo valde doctus & catholi-
cus inter alios bibliothecæ suæ libros habet, retinet-
que nonnullos hæreticos de Religione tractantes,
quos subinde legit, eorumque errores commentarijs
suis inserit & refellit; quod advertens Leuinianus
vir religiosus rogat, num rei huius habeat facultate-
rem, cui ille reponit, hæc se facultate non indige-
re, cum nullum apud se sit perversionis periculum.
Quæritur. Verum Leuinius ex allata solùm causa
excusat à peccato mortali, & excommunicatio-
ne Bullæ Cœnæ?

Videtur excusari. Ita nonnulli apud Palao
Tr. 4. Disp. 2. pun. 10. §. 2. n. 8. quos sequitur
Caramuel in Theolog. sua fundamentali. fundam.
17. q. 2. n. 434. Mouentur. Tum quia hæc
retentio & lectio non fauet hæresi, sed potius
eam destruit. Tum quia cessante fine in casu
particulari cessat, nec pro ipso obligat lex, ut
cum alijs Theolog. docet Granad. 1. 2. Cont. 7.

de